

۸ درصد کودکان دچار سوء تغذیه هستند

معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: ۸ درصد کودکان زیر ۱۲ سال دچار سوء تغذیه هستند. علیرضا رئیسی، معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در گفت‌وگو باستیمه درباره آمار سوء تغذیه کودکان اظهار کرد: حدود ۸ درصد از کودکان زیر ۱۲ سال دچار سوء تغذیه هستند که عمدتاً در مناطق محروم کشور زندگی می‌کنند. وی توضیح داد: سوء تغذیه به دو عامل اساسی بستگی دارد. نخست، سبک زندگی و نوع سید غذایی که افراد انتخاب می‌کنند، و دوم، قدرت اقتصادی مردم برای انتخاب سید غذایی سالم. آموزش سبک زندگی سالم بر عهده وزارت بهداشت است، اما قدرت اقتصادی به وضعیت مالی افراد جامعه مرتبط است. معاون بهداشت وزارت بهداشت با اشاره به کاهش مصرف مواد غذایی اساسی در کشور گفت: سرانه استاندارد مصرف قرمز کم‌تر از ۷۵ گرم در روز باشد، اما این میزان در کشور ما به ۳۵ گرم کاهش یافته است. همچنین، مصرف استاندارد لبنیات که باید روزانه دو تا سه واحد باشد، اکنون به حدود یک واحد محدود شده است.

۲۵۰۰ اتوبوس گردشگری رایگان

رئیس ستاد گردشگری شهرداری تهران گفت: در راستای فعال سازی ۲۵۰۰ دستگاه اتوبوس گردشگری قراردادی بین معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران و یک شرکت سرویس خودرویی منعقد شده است. به گزارش مهر، امیر قاسمی در رابطه با فعال سازی ۲۵۰۰ دستگاه اتوبوس گردشگری در سطح شهر تهران اظهار کرد: در این باره قراردادی بین معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران و یک شرکت سرویس خودرو منعقد شده است؛ به طوری که ستاد گردشگری محلات از طریق مناطق درخواست های خود را برای ستاد ارسال می‌کنند و اتوبوس رایگان برای گردشگری داخل شهر تهران در آنها واگذار می‌شود. وی با اشاره به اینکه شیوه نامه اتوبوس‌ها به مناطق ابلاغ شده است، بیان کرد: مناطق بر اساس سهمیه‌ای که به آنها تعلق گرفته است، معرفی می‌شوند.

واژگونی خودروی آتش نشانی

رئیس مرکز اطلاع‌رسانی پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ از واژگونی یک دستگاه خودروی آتش نشانی در مسیر غرب به شرق خیابان دماوند خبر داد. سرهنگ علی اصغر شریفی رئیس مرکز اطلاع‌رسانی پلیس راهور تهران بزرگ در گفت‌وگو با مهر بیان داشت: جمعه شانزدهم آذر ماه ۱۴۳۰، حوالی ساعت ۱۸:۰۰، در مسیر غرب به شرق خیابان دماوند، قبل از اتحاد، یک دستگاه خودرو آتش نشانی به علت عدم توانایی در کنترل وسیله نقلیه واژگون شد. جزئیات این واژگونی (خسارتی)، در دست بررسی است. وی افزود: ضمناً؛ در مسیر غرب به شرق بزرگراه حکیم بعد از بزرگراه باقری (منطقه ۲۷)، حوالی ساعت ۰۰:۱۰؛ یک دستگاه پژو سواری ۲۰۶ با پنج نفر سرنشین از مسیر منحرف شده و واژگون شد؛ که متأسفانه منجر به فوت دو نفر از سرنشینان شد. جزئیات این حادثه تحت در دست بررسی است. رئیس مرکز اطلاع‌رسانی پلیس راهور تهران بزرگ خاطر نشان کرد: اما تصادفی دیگر در مسیر غرب به شرق بزرگراه ارتش، بعد از بزرگراه امام علی (ع)، (منطقه ۲۸)، حوالی ساعت ۳:۰۰ بامداد رخ داد که طی آن یک دستگاه سواری (متواری)، با عابر پیاده برخورد کرده که متأسفانه منجر به فوت عابر پیاده شد، جزئیات این تصادف نیز در دست بررسی است.

وضعیت ناپسامان دستفروشی

مهدی پیرهادی، عضو شورای شهر تهران، در گفت‌وگو با ایسنا با انتقاد از ساماندهی نکردن دستفروشان در سطح شهر تهران گفت: یکی از مشکلات شهر تهران وجود دستفروشان، مشاغل و افرادی هستند که سد معبر می‌کنند و مشکلاتی برای شهروندان ایجاد می‌شود. وی با بیان اینکه یکی از وظایف شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهرداری ساماندهی دستفروشان کند، ادامه داد: شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل در چند نقطه ساماندهی انجام داده اما این نقاط محدود بودند و ما بارها هم به مجموعه شهرداری اعلام کردیم که باید در خصوص سامان دهی این افراد و این گروه‌ها اقدام لازم انجام شود. ما رضایت کامل در خصوص ساماندهی دستفروشان و مشاغل نداریم و باید نسبت به حل این مسئله و سد معبرهای صورت گرفته اقدام شود. شهرداری باید یک برنامه جامع برای ساماندهی دستفروشان تدوین کند.

«آرمان ملی» نامتناسبی سیستم حمل و نقل شهری برای معلولان را بررسی می‌کند

نقص حمل و نقل شهری برای معلولان

خراب شدن آنها یکی از مواردی است که مرتب افراد معلول با آن برخورد دارند. سامانه‌ای هم وجود ندارد که اطلاع دهد مثلاً امروز این ایستگاه مشخص آسانسور یا پله برقی اش خراب شده است. فرد معلول هم مثل بقیه می‌خواهد برای فعالیت‌های روزانه خود برنامه‌ریزی کند. مثلاً صبح می‌خواهد به دانشگاه یا سرکار برود. یا برود به امور درمانی و توانبخشی خود برسد که با پله برقی خراب مواجه می‌شود و یا با آسانسور خراب مواجه می‌شود و برنامه زندگی آن فرد به هم می‌ریزد. رئیس هیات مدیره شبکه ملی

معلولان جسمی حرکتی، با اشاره به لزوم ایجاد دسترس پذیری به عنوان یک ضرورت در ادامه افزود: یکپارچگی در بخش دسترس پذیری باید حتماً برای این افراد به وجود آید. این تکلیف است. در حالی که بقیه معلولان هم می‌توانند از این امتیاز استفاده کنند و در قانون هم اصلاً اشاره به این نشده که حتماً باید مثلاً این محدوده سنی باشد.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر

افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

شده است. حتی گفته است که در این زمینه باید حمایت مالی و تامین بودجه‌ای هم فراهم شود. تا این سامانه‌ها به وجود آید. زیرا وقتی ما در درون شهر نتوانیم این کارها را انجام دهیم، باید سامانه ویژه افراد دارای معلولیت را تهیه کنیم و به هر حال با این ون‌هایی که افراد معلول را جابه‌جا می‌کنند، مشکل این افراد را حل کنیم و اگر تردد و تحرک اینها را نتوانیم تضمین کنیم، مسلماً حضور و مشارکتشان در بحث اشتغال و درمان و تحصیل و زندگی هم از این افراد سلب می‌شود. حتی بحث نیم بودن بلیت تردد برای معلولان مطرح بود. که متأسفانه به‌زیرستی در اقدامی که سال‌های قبل انجام داد، این مساله را نصفه نیمه انجام داد. و فقط شامل افراد ۱۸ تا ۴۸ ساله افراد دارای معلولیت شد.ید. در حالی که بقیه معلولان هم می‌توانند از این امتیاز استفاده کنند و در قانون هم اصلاً اشاره به این نشده که حتماً باید مثلاً این محدوده سنی باشد.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر

افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

آرمان ملی

گزارش

اکوسیستم کارآفرینی گردشگری

ایوب طالب قاسمی وسمه جانی

مدیرکل مطالعات،آموزش

و برنامه‌ریزی گردشگری

در نشستی که در دانشکده جغرافیای دانشگاه تهران با موضوع اکوسیستم کارآفرینی گردشگری سخنرانی کردم به نکاتی پرداختم که حاصل تجربه و دانش و فهم خود از آن بود و بدین گونه نکاتی را عرض کردم، فضای کسب و کار گردشگری طیف گسترده‌ای از مشاغل انفرادی و مبتنی بر توانایی‌های فردی اشخاص با کمترین یا حتی بدون هزینه مالی مانند راهنمایان گردشگری گرفته تا سرمایه‌گذاری‌های چند هزار میلیارد تومانی پروژه‌های گردشگری عظیم چند منظوره مانند مناطق نمونه گردشگری گاهی با چند صد هکتار اراضی را شامل می‌شود. با اگر بخواهیم به اکوسیستم کارآفرینی یا دایره فعالان و ذی نفعان کسب و کار گردشگری دقت کنیم، تنوعی از افراد را مشاهده می‌کنیم؛ از دانش‌آموزان هنرستان رشته‌های هنلداری تا دانشجویان ترم اولی که وارد دانشگاه می‌شوند تا کارکنان دولتی بخش گردشگری و فعالان بخش خصوصی، تشکل‌های صنفی برآمده از فعالان بخش خصوصی، کارکنان شاغل در حوزه‌های حمل و نقل و ترابری برای گردشگران و انجمن‌های غیردولتی و سمن‌ها و حتی جامعه محلی درگیر با گردشگران، همگی این‌ها خدمت‌کننده هستند و البته مهم‌ترین رکن صنعت گردشگری یعنی گردشگران که مصرف‌کننده نهایی خدمت گردشگری هستند. بنابراین وقتی از اکوسیستم کارآفرینی یا فضای فعالیت صنعت گردشگری صحبت می‌کنیم با یک چنین طیف گسترده از این صنعت روبه‌رو هستیم. فعالیت سیستماتیک این اکوسیستم صرفاً در صورت برقراری روابط منطقی و درست در بین، از زنجیره انتقاقی می‌افتد. بخشی از فعالیت‌ها به برنامه‌ریزی‌های کلان و رویکرد دولت به عنوان متولی بالادستی صنعت گردشگری از طریق انتصاب مدیران و تصمیم‌گیران حرفه‌ای برمی‌گردد، بخشی به رفتار منطقی بخش خصوصی و بازار مرتبط می‌شود، یک بخش به نهاد‌هایی همچون دانشگاه، انجمن‌های غیردولتی، گردشگران و حتی حوزه‌های آموزش و دانش و آگاهی درست آنها در مواجهه با پدیده‌های مرتبط با گردشگری ارتباط دارد. بخشی نیز ناشی از مسائل فرا حوزه‌ای، جریان‌ات سیاسی و مسائل کلان منطقه‌ای و بین‌المللی مرتبط می‌شود. برقراری نظم این اکوسیستم‌کاری سخت به شدت دشوار و در عین حال گاهی (هرچند محدود) در تناقض و تضاد با یکدیگر به دلیل تکرش بخشی است. اما آنچه بسیار مهم است، جهت‌گیری درست اکوسیستم و تعریف پیرشان‌های اثرگذار، گزینش اجزای کارآمد در همه بخش‌ها و کارایی مطلوب همه ارکان اکوسیستم، ایجاد یکپارچگی و روابط سازنده ذی نفعان و شکل‌گیری ارتباط درست کلیه کاربران با یکدیگر است. آنچه اکنون شاهد آن هستیم، علی‌رغم بهبود وضعیت کسب و کار به لحاظ ساختاری و شناخت بهتر زنجیره ذی نفعان از یکدیگر نسبت به گذشته (حداقل درون بخشی)، می‌توانیم بگوییم زنجیره ارتباط اکوسیستم، آنها طوری که باید و نیاز است، به همدیگر متصل شده باشد و ارتباط کامل بین آنها وجود داشته باشد، دارای ضعف‌هایی است و به عوامل متعددی هم می‌تواند مرتبط باشد. ضعف ارتباط همه شمول، دولت با بخش خصوصی، ضعف روابط سازمانی دولت با دولت، عدم روابط کامل بخش‌های مختلف بخش خصوصی با یکدیگر، ضعف‌های جامعه دانشگاهی و علمی برای ایفای نقش سازنده در تربیت نیروی انسانی حرفه‌ای و کارآمد و عدم وجود بسترلزام برای فعالیت سمن‌ها و تشکل‌های اثرگذار غیردولتی و در نهایت یکی از مهم‌ترین آنها نیز به نغم شکل‌گیری گسترده گردشگری در اجتماعات و قرارگیری در سبد هزینه اکثریت خانوارها، لیکن عدم سفر مسئولانه و گردشگری ناپایدار بسیاری از گردشگران در سفر است. که این‌ها می‌تواند ناشی از یک اصل اساسی قابل تقد یعنی نگاه بخشی به نفعان به حوزه فعالیت و شکل‌گیری کسب و کار گردشگری باشد. لذا رویکرد دولت باید به عنوان متولی بالادستی فراهم نمود بستر شکل‌گیری زنجیره‌ای هماهنگ بین ذی نفعان باشد، کم‌آنکه جهت‌گیری‌های اخیر در احکام بالادستی مانند قانون برنامه هفتم، سند راهبردی گردشگری و سایر روابط دو یا چند جانبه سازمانی، نشان از آن دارد و در این مسیر سایر ذی نفعان نیز باید با هدف دستیابی به اهداف کلان توسعه گردشگری و اثربخش در همه جنبه‌های اقتصادی اجتماعی و فرهنگی کشور در این مسیر با عبور از نگاه بخشی به یک رویکرد هماهنگ و هم‌افزاد از یک اکوسیستم بزرگ و واحد گام نهند.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر افزود: به هر حال وظیفه ملی است که اجازه دهیم افراد دارای معلولیت در شهرها حضور پیدا کنند و دیده شوند. اگر ما این حمل و نقل درون شهری و برون شهری و این سامانه‌هایی که وجود دارد را ایجاد نکنیم، هزینه بیشتری به خود افراد دارای معلولیت و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کنیم. زمانی که این افراد نتوانند از حمل و نقل عمومی و ارزان قیمت استفاده کند، مجبور به پرداخت هزینه بیشتری توسط خود و خانواده این افراد می‌شوند، که این یک بار سنگینی را برعهده آنها می‌گذارد که این مساله هم باید لحاظ شود و باید هم به حضور و هم کاهش هزینه‌های زندگی این افراد کمک کنیم. این استنادندارها باید ضمانت داشته باشد و عملیاتی شود، نه اینکه یک مسئول بیاید و خوشش نیاید و بگوید فلاست نگه دارید و مگر چند نفر معلول هستند. زمانی که شما متناسب سازی و دسترس پذیری را انجام نمی‌دهید، مشخص است که فرد معلول نمی‌تواند تردد و حضور در سطح اجتماع داشت باشد. یک مناطق ممنوعه‌ای در سطح شهرها به وجود آمده است. که معلولان از آنجا نمی‌توانند ورود و خروج کنند. اصطلاحاً می‌گویند که در این مناطق تردد نکنید، چون نه می‌شود وارد و نه خارج شد. این باید اصلاح شود و به نظرم طبق قانون هم وزارت کشور و هم وزارت راه و شهرسازی باید این مساله را ببیند و هرچه سریع‌تر با یک برنامه مشخص و بودجه مشخص این مساله را اصلاح و ضمانت‌های آن را هم لحاظ کنند.

عروانه مضاعف برای معلولان و خانواده هایشان
عوارون با اشاره به ضرورت حضور معلولان در سطح شهر

روی خط آرمان ملی

کودکان کار

حضور بسیار زیاد کودکان کار پشت چراغ‌های قرمز که با توجه به مساله که این کودکان از طرف افراد سودجو هدایت شده و درآمد حاصله نیز به نفع مافیای کودکان است خواهندندیم در این خصوص گزارشی کار شود و یا مسئولان به این موضوع ورود کنند تا این کودکان نجات یابند.

حبیبی از تهران

پل عابر

در میدان بازادروم نازی آباد نیاز به پل عابرییاده در دو طرف میدان است. از مسئولان سازمان ترافیک و شهرداری منطقه، تقاضای نصب پل عابر را داریم.

ناباوری و بیمه

دولت این همه اعلام می‌کند که هزینه‌های ناباوری رایگان است بنده و همسرم مراجعه کردیم به یک مرکز نازایی که هزینه‌های خیلی بالایی درخواست کردند که هیچ کدام شامل حال بیمه نمی‌شود. مسئولان باید به فکر اشخاصی که این مشکل را دارند باشند تا بتوانند با هزینه‌های کم این مشکلات مرتفع گردد.

اسکندری از تهران